

5

Η Δημητρα και η Κορη, μητέρα και κορη, εκτεινουν τη θηλυκη συνειδηση και προς τα πανω και προς τα κατω. Προσθετουν μια «μεγαλυτερη και νεοτερη», «γεροτερη και αδυνατοτερη» διαδαση σ αυτην και πλαταινουν το περιορισμενο σε στενα ορια συνειδησιακο πνευμα το δεμενο στο χωρο και το χρονο, δινοντας του νυξεις μιας σπουδαιοτερης και πιο αντιληπτικης ικανοτητας που εχει το μεριδιο της στην αιωνια πορεια των πραγματων. Δε μπορουμε καθολου να υποθεσουμε πως ο μυθος και το μυστηριο επινοηθηκαν για κανενα συνειδητο σκοπο· φαινεται πολυ πιο πιθανο πως ηταν η αθελγητη αποκαλυψη μιας ψυχικης, αλλα ασυνειδητης προϋπαρχουσας καταστασης. Η ψυχη προϋπαρχοντας απ τη συνειδηση (γ.π. στο παιδι) μετεχει στη μητρικη ψυχη απ τη μια μερια, ενω απ την αλλη προχωραει και φτανει στη θυγατρικη ψυχη. Θα μπορούσαμε λοιπον να πουμε πως καθε μητερα περιεχει την κορη της μεσα της και καθε κορη τη μητερα της και πως καθε γυναικα εκτεινεται προς τα πισω ως τη μητερα της και προς τα μπρος ως την κορη της. Αυτη η μετοχη και αναμειξη γενναι αυτη την παραδοξη αβεβαιοτητα για το χ ρ ο ν ο : η γυναικα ζει νωριτερα σα μητερα, κατοπινοτερα σαν κορη. Η συνειδητη εμπειρια αυτων των δεσμων γενναι το αισθημα πως η ζωη της απλωνεται πανω στις γενιες — το πρωτο δημα προς την αμεση εμπειρια και πεπαιθηση της υπαρξης εξω απ το χρονο, που φερνει μαζι του ενα αισθημα α θ α ν α σ ι α ς. Η ζωη του ατομου εξυψωνεται σε τυπο, στ αληθεια γινεται το αρχετυπο της μοιρας της γυναικας γενικα. Αυτο οδηγει σε μια α π ο κ α τ α σ τ α σ η των ζωών των προγονων της, που τωρα, μεσα απο τη γεφυρα του στιγμιαιου ατομου, περνανε προς τα κατω σα γενιες του μελλοντος. Αυτου του ειδους η εμπειρια δινει στο ατομο μια θεση και στη ζωη των γονεων ενα νοημα, ετσι που ολα τα περιττα εμποδια ξεκαθαριζονται απ το δρομο του ρευματος της ζωης που κυλησε μεσα απ αυτην. Την ιδια στιγμη το ατομο σωζεται απο την απομονωση και αποκατασταινεται στην ολοτητα. Καθε ιεροτελεστικη φροντιδα για τα αρχετυπα τελικα εχει αυτο το σκοπο κι αυτο το αποτελεσμα.

(Κ. Γιουνγκ, Τα μυστηρια της Ελεουσινας)

1, 3, 4, 5 : μετ. Σ. Λ. Σκαρτσος

